Sennaciulo

Oficiala organo de sennacieca asocio tutmonda

Junio 2002 — 73-a jaro, n-ro 6 (1164)

ISSN 1163.0442 — MENSUEL/MONATA

Pri la enhavo de artikoloj respondecas la aŭtoroj mem

http://www.sat-esperanto.org/ * retadreso: satesper@noos.fr**

Dum la SAT- Kongreso

aperos la Nova P.I.V.

SAT-ANOJ KUTIMIĜU AL EKSTERNACIA SENT-, PENS-, KAJ AGADKAPABLO! LANTI

El la redaktejo...

Karaj gekamaradoj, jen la lasta numero de Sennaciulo antaŭ la kongreso en Alicante. Ĝi alportas al vi interesan, gravan informon pri la apero de la Nova PIV, ĝuste dum tiu ĉi kongreso. Espereble vi jam aliĝis kaj partoprenos solenan inaŭguron de tiu grava verko. Pri la tuto ni informos la neĉeestantojn en la unua postkongresa numero.

Dum tiu ĉi kongreso ni devos alpreni plurajn decidojn kiuj koncernas la estontecon de SAT. Al la kongreso estos prezentitaj novaj kandidatoj por la Plenum-Komitato kaj Ĝeneralaj Konsilantoj. Fine de la jaro vi ĉiuj devos per referendumo voĉdoni por ili, tiel ke la nova P.K. povu ekfunkcii ekde marto 2003.

Dezirante al ĉiuj agrablan SAT-kongreson kaj somerajn feriojn, mi kamaradece salutas vin.

Via Redaktoro

Asocia sidejo de S.A.T., administrejo kaj redaktejo: 67, avenue Gambetta, FR-75020 Paris, tel. +33.1.47.97.87.05, telekopiilo: +33.1.47.97.71.90.
Retadreso: satesper@noos.fr.
TTT-paĝoj:
http://www.sat-esperanto.org
Oficejo malfermita: lunde de 9h30-15h30; de mardo ĝis vendredo: 9h30-16h30. Ekster la laborhoroj funkcias aŭtomata registrilo.
Poŝtkonto: SAT n° 1234-22 K, Paris.
Redaktas: Redakta Komitato - P. Lévy, G. Rollin kaj K. Barkoviĉ.
Ĉefredaktoro : Krešimir Barkoviĉ
Ekspedejo de Sennaciulo: adreso de la redaktejo.
Pri la enhavo de la artikoloj respondecas la aŭtoroj mem. Ricevitajn manuskriptojn oni ne resendas. La limdato de ricevo de manuskriptoj estas la 10-a de kuranta monato.
*
Imprimé par : S.I.B., B.P. 343, FR-62205 Boulogne-sur-Mer Cedex, Francio.
Aperas monate - Mensuel.
Le directeur de la Publication: Jacques BANNIER
Abonnement annuel/jara abono France 52€
Autres pays/aliaj landoj : peti la tarifon de nia peranto aŭ de la SAT-Centro.
Dépot légal à la date de parution.
Commission Paritaire n° AS-74399
Limdato por ricevo de kontribuaĵoj estas ĉiam la 10-a en la monato.

GRAVA EVENTO

Post 1971 aperas renovigita Plena Ilustrita Vortaro

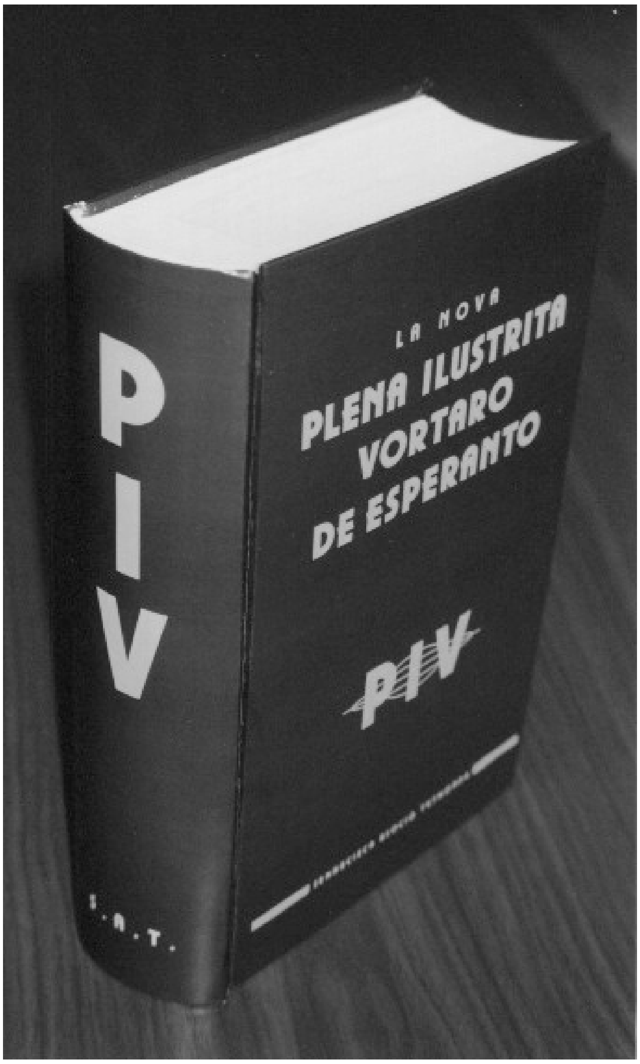

Dum la SAT-kongreso en Alicante estos inaŭgurita tute renovigita Nova P.I.V. Tiun ĉefverkon principe inaŭguros ĝia ĉefredaktoro, nia k-do Michel Duc Goninaz. Pri la solenaĵo kaj aliaj informoj pri la nova verko aperos en la postkongresa Sennaciulo.
La lanĉa prezo de la Nova P.I.V. estas 70 € + reg.afranko.

ATENTIGO AL NIAJ KUNLABORANTOJ
Ni petas ĉiujn niajn kunlaborantojn sendi al ni siajn tekstojn ĉu per la reto en la formato de teksto aŭ sur la disketoj en la formatoj de Word, Apple (Claris)Works, aŭ prefere en la formato RTF. Bonvolu nepre tajpi viajn tekstojn per la sistemo x (cx = ĉ, sx=ŝ ktp) ĉar tio ebligas al ni facile transformi la tekston en normalan Esperanton. Se vi sendas tekstojn surpapere, vi tajpu ilin normale. Dankon.

La Redakcio

1a de Majo en Parizo

Ni estis 1 +1 + 1, kaj tiel plu ĝis 1 500 000 aŭ multe pli

Unu, tute sola, tio estas jam pli bona ol nulo ! Kaj tamen, ĉar unu sola moviĝis, kaj alia, ankŭ sola, faris same, kaj ankorŭ alia, homoj tiel amasiĝis senfine. Kelkloke ili tiel kunpremiĝis ke estis neeble atingi difinitan lokon. La kunpremiĝo estis eĉ momente tiel forta ke mi mem, dum duonhoro, estis ne tute kvieta. Ne plu estis eble moviĝi. Ĉio povas okazi dum tiaj momentoj : plifortiĝas la premo jen de unu flanko, jen de alia; oni pli malpli perdas ekvilibron. Tamen, finfine, kvazaŭ

hombloko — en kiu mi estis ! — moviĝis en la direkto de la bulvardo de la Templo de kie la manifestacio devis forlasi la Placon de la Respubliko. Malkompaktiĝis la hombloko. Estis jam eble moviĝi pli libere. Ni iris atendi sur la larĝega trotuaro kaj komencis, ĉirkaŭ nia banderolo **«Espéranto - La Langue Internationale pour les travailleurs»** (Esperanto - la Internacia Lingvo por la laboristoj) disdoni flugfoliojn pri Esperanto kaj la SAT-movado. Ĉe multaj balkonoj aperis slogantukoj aŭ -paneloj. De tie homoj fotis aŭ salutis la amason. Estis ankaŭ aplaŭdoj al kiuj reciprokis la manifestaciantoj. La ekiro okazis de la Placo de la Respubliko kun granda malfruo. Ege diskreta estis la polico laŭlonge de la irvojo kiu kondukis al la Placo de la Nacio tra la Placo de la Bastille. En la komenco de la manifestacio, ĉe fenestro de unua etaĝo, viro montris grandan paperfolion sur kiu li skribis : «Nous sommes 1. 250. 000» (ni estas 1 250 000). Ni ĝoje dankis kaj aplaŭdis. Plue alvenis homoj ankaŭ de flankstratoj, kaj la homamaso estis tiom impona ke ĝi dividiĝis laŭ trii stratoj por atingi la celon. Foje aŭdiĝis tre impresa kelksekunda kriegado alvenanta el la kapa parto de la manifestacio; al ĝi reehhis tiuj kiuj aŭdis ĝin kaj tiel plu ĝis la fino.

La homoj havis ĝenerale kvietan aŭ eĉ ridetetan mienon... kiam ili ne ridegis. Ili bone akceptis la flugfoliojn; ni estus povintaj disdoni almenŭ dekmilojn. Ni havis nur eble 1500 aŭ 2000. Ili ne estis forĵetitaj. La etoso estis amika, preskaŭ festa. Nian banderolon oni bone rimarkis, kvankam ni daŭre marŝis sur la trotuaro, escepte post la Placo de la Bastille kie ni povis enviciĝi inter ĉiuj aliaj. Estis ankaŭ homoj kiuj venis al ni, ĉu por peti flugfolion aŭ informon, klarigon. La kontak-

toj estis interesaj. Estas notinde ke al la alvoko de SAT respondis ankaŭ membroj de FET, kelkaj gejunuloj de JEFO, SAT-Amikaro kaj eble aliaj organizoj, eble dudeko aŭ trideko da personoj entute. Oni povas supozi ke pro la granda malfacileco moviĝi en tia homamaso, aliaj esperantistoj ne povis atingi nin, precipe se ili ne bone konis la lokon. Kelkaj perdiĝis dumvoje. La proporcio de gejunuloj en la manifestacio estis aparte grava.

En la manifestacio, la sloganoj ne estis speciale reverencaj al la du restantaj kandidatoj al prezidenteco : «Au pays des aveugles, le borgne est Führer» (En la lando de la blinduloj, la unuokululo estas Gvidanto, pro tio ke la kandidato Le Pen, reprezentanto de la ekstremdekstra politiko, estas blinda je la maldekstra okulo); «Le Pen, 100% de matière grasse, 0% de matière grise» (Le Pen, 100% da grasaĵo, 0% da inteligenteco), aŭ eĉ : «Le 5 mai, je trie mes déchets : je vote Chirac» (la 5-an de majo, mi kribros miajn rubojn, mi voĉdonas por Chirac).

Sed nun, post tiu tre bela momento, kia ajn estos la rezulto de la balotoj, restos amaso da tre gravaj solvendaj problemoj, kiuj trafas ne nur Francion, kies ĝenerala stato estas relative bona kompare al la plimulto el la landoj de la mondo.

La lingva dimensio de tiuj problemoj estis tute neglektita dum jardekoj. Ni kaj la tuta mondo pagas nun egkoste la koncentriĝon de la regado de ĉiuj fluoj de interŝanĝo per unu sola pseŭdointernacia lingvo, kiu servis kaj plue servas, kun plifortiĝanta efikeco, unue la interesojn de kelkaj nacioj malprofite al ĉiuj ceteraj.

Jam de jardekoj, la ceteraj nacioj elspezas grandan parton el la budĝeto de edukado por instrui lingvon kiu igas ilin dependaj de potencoj kies ambicio estas superregi la tutan mondon kaj akapari al si ĉiujn riĉofontojn. La sindikatoj ne kapablas efike interrilati internacie, eĉ nur eŭrope, kaj ties membroj eĉ tute ne povas interkompreniĝi, interkonatiĝi por malkovri ke ili havas komunajn interesojn. Kreskas ĉie tra la tuta mondo la risko de konfuza konflikta detrua situacio en ĉiuj landoj, dum la tuta ekonomia sistemo, kiun disvastigas kaj ŝirmas Usono, respondecas pri tiu situacio regata de potencaj financaj interesoj entute senigitaj je homeco.

Ni, membroj kaj simpatiantoj de la SAT-movado, estis je nia ĝusta loko en tiu